

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

ปริญญานิพนธ์
ของ
บุญชู กลับท่ง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

746.0512

2436๑

ว.๒

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ
ของ
บุญชู กลับทุ่ง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548

บุญชู กลับทุ่ง (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547. ปรินิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระ
พลศึกษา ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547
กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 70 คน ครูผู้สอน จำนวน 80 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบ
เจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น
.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร ด้านเนื้อหาสาระ
ของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่และอุปกรณ์
ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 66.29 77.43 58.00
และ 63.29 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครูผู้สอนสาระพลศึกษา
ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
สถานที่และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ
57.88 59.38 51.13 และ 55.38 ตามลำดับ

OPINIONS OF ADMINISTRATORS AND SECONDARY SCHOOL TEACHERS
IN SUKHOTHAI EDUCATIONAL SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2004
ON LEARNING AND TEACHING PHYSICAL EDUCATION SUBSTANCE

AN ABSTRACT
BY
BOONCHU KLUBTONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2005

Boonchu Klubtong. (2005). *Opinions of Administrators and Secondary School Teachers in Sukhothai Educational Service Area in Academic Year 2004 on Learning and Teaching Physical Education Substance*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Thongchai Chareonsupmanee, Asst. Prof. Amornpong Suthummaraksa.

The purpose of this thesis was to study the opinions of administrators and secondary school teachers in Sukhothai Educational Service Area in academic year 2004 on learning and teaching physical education substance. The subjects consist of 70 secondary school administrators and 80 physical education teachers. Obtained by purposive sampling. Data were collected by questionnaires developed by the researcher and had a reliabilities of .91 Frequency and percentage were used for data analysis.

The results revealed that :

1. Opinions of administrators on learning and teaching physical education substance in terms of physical education curriculum, physical education teacher, facilities, places and equipments, and evaluation and assessment were at a high level as a whole, showing their opinions at 66.29, 77.43, 58.00 and 63.29 percent respectively.
2. Opinions of physical education teachers on learning and teaching physical education substance in terms of physical education curriculum, physical education teachers, facilities, places and equipments, and evaluation and assessment were at a high level as a whole, showing their opinions at 57.88, 59.38, 51.13 and 55.38 percent respectively.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

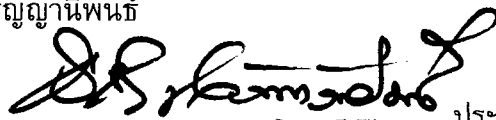
ของ
นายบุญชู กลับทุ่ง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

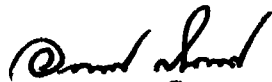

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)
วันที่.....10.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเที่ยง คุณแม่เฉลียว กลับทุ่ง นางมณฑา กลับทุ่ง ตลอดจนพี่ ๆ และน้อง ๆ ที่เป็นกำลังใจและช่วยสนับสนุนส่งเสริมในด้านการศึกษา แก่ผู้วิจัยตลอดมา จนสำเร็จลงไปด้วยดี

บุญชู กลับทุ่ง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความรู้ที่เกี่ยวกับความคิดเห็น.....	5
ความหมายของวิชาพลศึกษา.....	8
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา.....	9
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา.....	9
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	17
งานวิจัยในประเทศ.....	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	21
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	21
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	39
บทย่อ.....	39
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	39
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สรุปผลการวิจัย.....	40
อภิปรายผล.....	43
ข้อเสนอแนะ.....	43
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	43
บรรณานุกรม.....	44
ภาคผนวก.....	47
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	58

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	25
2 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหาร ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตรพลศึกษา.....	26
3 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหาร ด้านครูผู้สอนพลศึกษา.....	28
4 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหาร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์.....	29
5 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหาร ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา.....	31
6 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู ด้านเนื้อหาสาระหลักสูตรพลศึกษา	32
7 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู ด้านครูผู้สอนพลศึกษา.....	33
8 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู ของครู ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์.....	34
9 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู การวัดผลและประเมินผลพลศึกษา.....	36

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน

การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นควรใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เน้นการเรียนการสอนตามสภาพจริงและการเรียนรู้แบบบูรณาการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 21)

รัฐบาลได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของสุขภาพพลานามัยของนักเรียนจึงได้มีการบรรจุหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 และจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะถือว่าการพลศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาอื่น เพราะสิ่งที่เขารู้จักจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเขา การพลศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะทำให้การศึกษาของชาติสมบูรณ์เพราะพลศึกษาช่วยให้เยาวชนของชาติมี สุขภาพแข็งแรง พลานามัยสมบูรณ์ การที่บุคคลมีการศึกษาด้านอื่น ๆ ดีทุกประการ แต่ถ้าขาดร่างกายที่แข็งแรงพอที่จะต้านทานโรคภัยต่าง ๆ ได้เสียแล้ว ความรู้ที่บุคคลนั้นมีก็ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองแก่สังคมและแก่ประเทศชาติได้ไม่เต็มที่ ไม่คุ้มกับการศึกษาที่ได้ลงทุนไป

การเรียนการสอนถือเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ ครู – อาจารย์จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอน จากเดิมครูสอนโดยยึดเนื้อหาข้อมูลเป็นหลักไปเป็นการสอนโดยครูและนักเรียนร่วมกันสร้างกระบวนการคิด และต้องลดเนื้อหาข้อมูลที่ครูให้นักเรียนจำ ครูผู้สอนและผู้เรียนต้องร่วมกันคิดหาวิธีการสร้างกระบวนการคิดที่นำไปสู่ความรู้ที่แท้จริงและผู้บริหารนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอนในสถานศึกษาโดยเฉพาะหลักสูตรและวิธีการสอนของครู หากผู้บริหารไม่เอาใจจริงเอาใจกับเรื่องนี้ ไม่มีการติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นเหตุทำให้ครูไม่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนและวัฒนธรรมในการสอน ครูจึงยังดำเนินการเรียนการสอนตามแบบเดิมอยู่ (เสนห์ ขาวโต. 2547 : 1)

เนื่องจากสาระพลศึกษาในหลักสูตรใหม่ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความสำคัญยิ่งต่อสุขภาพของนักเรียน เป็นการบูรณาการทั้งวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาเข้าด้วยกันซึ่งเป็นแนวทางใหม่และได้ดำเนินการใช้มาแล้ว พบปัญหาผู้บริหารและครูผู้สอนสาระพลศึกษายังไม่เข้าใจหลักสูตรการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ยังคงใช้การสอนแบบเดิมอยู่ กอปรกับผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติการสอนพลศึกษา จึงมีความสนใจว่าสถานศึกษาต่าง ๆ ที่รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนสาระพลศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาอย่างไร เพื่อนำข้อมูลแต่ละด้านมาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินการอันจะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนสาระพลศึกษาเขตพื้นที่ การศึกษาสุโขทัย ให้มีประสิทธิภาพและเป็นผลดีกับประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ประจำปีการศึกษา 2547 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรสาระพลศึกษาให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและเป็นแนวทางในการวิจัยสำหรับผู้สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษากับประชากรเป็นผู้บริหารและครูผู้สอนสาระพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 จำนวน 27 โรงเรียน แบ่งเป็น ผู้บริหาร 70 คน และครูผู้สอนสาระพลศึกษา 80 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพ จำแนกเป็น

- ผู้บริหาร
- ครู

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงออกทางด้านความคิด ความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมขณะนั้นเป็นพื้นฐานว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ระดับใด เมื่อแบ่งความรู้สึกนึกคิดนั้น ๆ เป็นชั้น ๆ ตามความเข้มของความรู้สึก

2. **การเรียนการสอนพลศึกษา** หมายถึง การเรียนการสอนสาระพลศึกษา ตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

3. **ผู้บริหาร** หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่

4. **ครู** หมายถึง ครูผู้สอนสาระพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

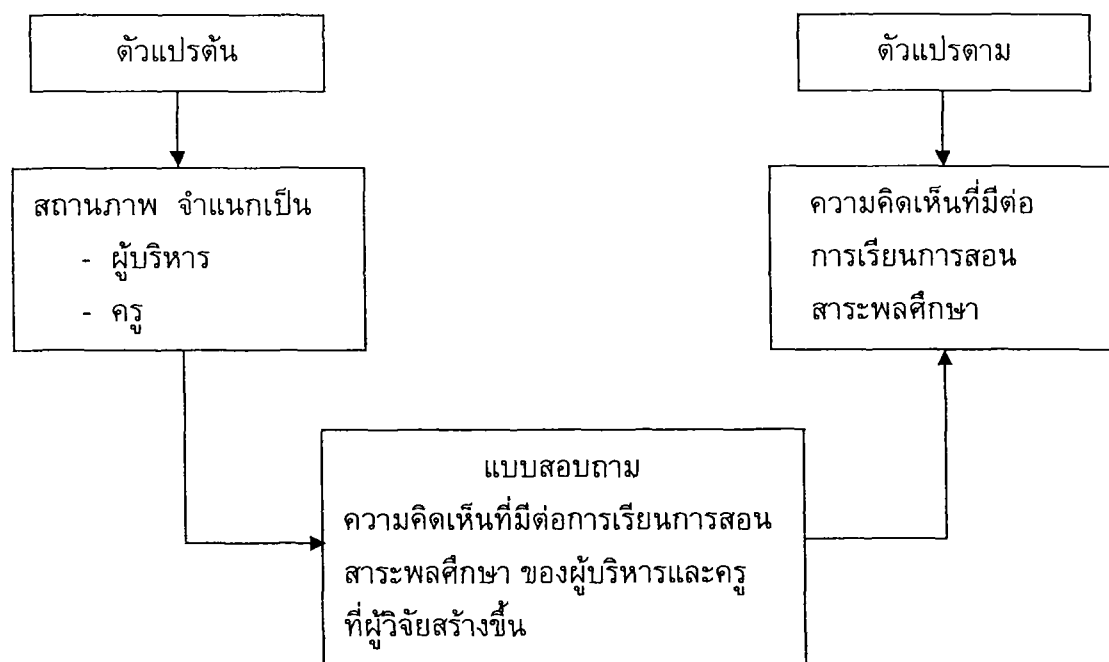
5. **โรงเรียน มัธยมศึกษา** หมายถึง โรงเรียนที่เปิดทำการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย มีจำนวน 27 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 2 เขต ดังนี้

5.1 เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัยเขต 1 มีจำนวน 12 โรงเรียน

5.2 เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัยเขต 2 มีจำนวน 15 โรงเรียน

6. **เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย** หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในจังหวัดสุโขทัย มี 9 อำเภอ ดังนี้ อำเภอเมือง อำเภอบ้านด่านลานหอย อำเภอคีรีมาศ อำเภอกงไกรลา อำเภอศรีสำโรง อำเภอทุ่งเสลี่ยม อำเภอศรีนคร อำเภอสวรรคโลก และอำเภอศรีสัชนาลัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความรู้ที่เกี่ยวกับความคิดเห็น
2. ความหมายของวิชาพลศึกษา
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา
4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา
5. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

ความรู้ที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น มีผู้ให้ความหมายในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2530 : 3) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนหนึ่งที่พร้อมจะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สุชา จันทรเอม (2522 : 104) มีความเห็นว่า เราไม่สามารถแยกทัศนคติและความคิดเห็นออกจากกันได้ เพราะทัศนคติและความคิดเห็นนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

กูด (Good. 1959 : 113) ให้คำจำกัดความว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

ลาวัลย์ จักรานวัณณ์ (2540 : 104) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อหรือการลงความเห็นที่ไม่ได้เป็นความรู้สึกอันแท้จริง แต่ในบางครั้งความคิดในบางสิ่งบางอย่างอาจเป็นจริงได้

โคลาซา (Kolasa. 1969 : 886) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ หรือเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ถูกจำกัด และเป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มน้า

จากความหมายของความคิดเห็นที่มีบุคคลต่าง ๆ ให้ทัศนะไว้ พอจะสรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์และอารมณ์เป็นส่วนประกอบในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งคล้ายกับทัศนคติ แต่ความคิดเห็นนั้นไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ ในการแสดงความคิดเห็นนั้น บุคคลอื่นอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน นโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

ทัศนคติกับความคิดเห็น

ทัศนคติกับความคิดเห็นมีความเกี่ยวข้องกันคือ หมายถึง การแสดงออกซึ่งวิจาร์ณญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นมีความหมายที่แคบกว่าทัศนคติ เพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนไปตามข้อเท็จจริงและทัศนคติของบุคคล ในขณะที่ทัศนคติแสดงภาพความรู้สึกทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนความคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523 : 174) กล่าวว่า ความคิดเห็นไม่เหมือนกับทัศนคติตรงที่ความคิดเห็นเป็นเพียงการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจเป็นเพียงทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยม หรือถ้าจะกล่าวในลักษณะของพฤติกรรมในแง่จิตวิทยา ทัศนคติ ความเชื่อและค่านิยมเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่มีผู้ใดสังเกตหรือทราบนอกจากตัวเขาเอง แต่ความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่นสามารถสังเกตหรือทราบได้อย่างชัดเจน ดังนั้น คนที่มีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็จะไม่มีผู้ใดทราบเลยว่าเขามีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมเช่นใด

จะเห็นได้ว่า ทัศนคติและความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว โดยที่ทัศนคติจะมีความลึกซึ้งกว่าความคิดเห็น

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความคิดเห็นกับความชอบ

สถิต นิยมญาติ (2524 : 10) กล่าวว่า ความชอบเป็นเรื่องของการประเมินค่าในทางบวก โดยธรรมชาติของมนุษย์เมื่อได้พบเห็นสิ่งใดหรือบุคคลใดก็มักจะทำการประเมินค่าของสิ่งนั้นหรือผู้นั้น ผลการประเมินค่าอาจจะออกมาในทางบวกหรือทางลบก็ได้ เมื่อใดที่เกิดมีความรู้สึกชอบพอสิ่งใดหรือบุคคลใด แสดงว่าผลการประเมินออกมาในทางบวก ซึ่งการที่จะประเมินค่าสิ่งใดหรือบุคคลใด

นั้น ย่อมมีความคิดเห็นและทัศนคติต่อสิ่งนั้นจึงจะประเมินค่าออกมาในทางบวกหรือทางลบได้ ทัศนคติทำให้พฤติกรรมของคนเปลี่ยนไปซึ่งไม่อาจบังคับหรือห้ามบุคคลไม่ให้มีทัศนคติได้ เพราะคนทุกคนมีความคิดเห็น มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ดังนั้น จึงไม่ควรสกัดกั้นมิให้บุคคลมีทัศนคติ แต่ต้องพยายามหาทางปรับปรุงทัศนคติ เพราะทัศนคติของบุคคลเกี่ยวข้องกับเรื่องชอบหรือไม่ชอบ และเกี่ยวกับอารมณ์ของบุคคลเป็นสำคัญ เช่น นักเรียนบางคนรักและชอบบางวิชามาก แต่นักเรียนบางคนเฉย ๆ หรือไม่ชอบเรียน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนก็ได้ เพราะการเรียนการสอนนอกจากจะทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนไปตามประสบการณ์ที่ได้รับแล้วยังทำให้ทัศนคติของนักเรียนเปลี่ยนไป

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 41) ได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์พลศึกษาไว้ว่า หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์พลศึกษาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. หน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ ศึกษาและเข้าใจในหลักสูตรที่จะสอน ศึกษาและเข้าใจในตัวผู้เรียน วางวัตถุประสงค์การสอนประจำปี ประจำภาคและประจำชั่วโมง วางโครงการสอนประจำปี ประจำภาคและประจำชั่วโมง จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์การสอน ศึกษาวิธีการสอนใหม่ๆ เพื่อให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ทดสอบและประเมินผล และให้คะแนนผู้เรียน เป็นที่ปรึกษาแก่ผู้เรียนทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียนการสอน ตรวจและให้คำแนะนำทางด้านสุขภาพแก่ผู้เรียน จัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ หรือตรวจรักษาและปรับปรุงซ่อมแซมสถานที่และอุปกรณ์ให้มีสภาพที่พร้อมจะใช้งานได้ตลอดเวลา ทำบัญชีอุปกรณ์ วางระเบียบการยืมและการส่งคืนอุปกรณ์ ทำตนเป็นตัวอย่างและประชาสัมพันธ์เป็นรายวิชา

2. หน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อเสริมหลักสูตร
3. หน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับเพื่อครู-อาจารย์คนอื่น ๆ
4. หน้าที่และความรับผิดชอบในการเคารพต่อนโยบาย และระเบียบข้อบังคับ

ของสถานศึกษา

5. หน้าที่และความรับผิดชอบในการเคารพและเข้าใจหลักสูตรรายวิชาของสถานศึกษา
6. หน้าที่และความรับผิดชอบต่ออาชีพ
7. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อชุมชน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 23) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติ 9 ประการ ของอาจารย์พลศึกษาไว้ ดังนี้

1. เป็นผู้มีความสุขทั้งทางกายและทางจิต
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสอนและการมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ได้
3. มีความต้องการพร้อมให้บริการแก่ผู้เรียนและบุคคลทั่วไป
4. มีความสามารถในการวิเคราะห์และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้ผู้เรียนเห็น

ได้อย่างถูกต้องไม่ผิดพลาด

5. มีความสามารถที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ อยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป
6. เป็นผู้มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. เป็นผู้มีลักษณะความเป็นผู้นำ
8. มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
9. มีคุณสมบัติอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบ ได้แก่ เป็นผู้มีหลักการหรืออุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม

ความหมายของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญไว้ ดังนี้

กูด (Good. 1959 : 35) ได้ให้ความหมายพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการเรียนการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริม พัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่างๆ และนิสัยแห่งความประพฤติ อันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

บุชเชอร์ (Bucher. 1960 : 31) ได้ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งใน กระบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์และ สังคม เพื่อการเป็นพลเมืองดีโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกเฟ้นแล้ว เพื่อเป็นสื่อให้บรรลุผลที่วางไว้ ข้างต้น

ไพฑูรย์ จัยสิน (2513 : 7) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่สามารถ สอนองวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการศึกษา กล่าวคือ วิชาพลศึกษาคือวิชาการศึกษาที่ใช้ กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียน ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีความเจริญและพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถ มีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา เป็นสื่อของการเรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในปัจจุบันผู้บริหารการศึกษามองเห็น ความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น โดยได้พยายามพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน หลักสูตร เนื้อหาวิชาและตัวครูผู้สอนให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา แต่ยังพบปัญหาด้านอื่น ๆ ที่เป็น อุปสรรคต่อความสำเร็จในการเรียน และนักจิตวิทยาทั้งหลายท่านได้ทำการศึกษา พบว่า สัมฤทธิ์ผล ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาอย่างเดียว จะต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ ความเอาใจใส่และการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้วย

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาพลศึกษา มีดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2535 : 7)

1. เพื่อให้มีทักษะการออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬา การดูแลสุขภาพ และสวัสดีภาพ
2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาและการรักษาสมรรถภาพทางกาย และจิตสุขภาพและสวัสดีภาพ
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดีภาพ
4. เพื่อให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬาและมีสุนทรีย์ที่ดี

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะสำเร็จได้ด้วยดีหรือไม่นั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร และระบบการบริหารงาน โดยครูพลศึกษาต้องมีคุณสมบัติและมีบุคลิกลักษณะที่ดี เพื่อดำเนินงาน ด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามจุดประสงค์ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และหลักสูตร มีความรู้ความสามารถในการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีเจตคติที่ดีต่อ วิชาพลศึกษา อีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษาอยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ ของตนเองได้และมีความขยันขันแข็ง อดทน มีสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการแข่งกีฬา เชื่อมมั่นในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดีและศรัทธาในอาชีพของตน (ผาณิต บิลมาศ. 2522 : 256) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนของนักเรียน มีดังต่อไปนี้ คือ

บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวม ๆ ของบุคคลหนึ่ง เช่น ท่าทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็นที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ ซึ่ง วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 168) ได้อธิบายถึงบุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมว่า ควรมี ลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความสุขทั้งกายและจิตใจ
2. เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในกีฬา ได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป
4. เป็นผู้แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับสถานที่
5. ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้
6. มีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษามาก วิชาพลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญ อีกทั้งครู ผู้บริหาร นักเรียนตลอดจนผู้ปกครองก็จะเห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษาและต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรจะได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 40) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ดีในวิชาพลศึกษา วิชาครูและวิชาการศึกษาทั่วไป
2. เป็นผู้มีความรู้ในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. มีความรับผิดชอบสูง
4. เป็นผู้มีความคล่องแคล่วว่องไว สุขภาพสมบูรณ์
5. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จิตใจโอบอ้อมอารี
7. เป็นผู้ที่มีรักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

ลักษณะที่ดีของครูพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 111) ได้อธิบายไว้ดังนี้ คือ

1. มีความคล่องแคล่วว่องไว
2. สุขภาพดี สมบูรณ์แข็งแรง
3. มีความประพฤติดีงามน่าเลื่อมใส
4. มีความสามารถทางพลศึกษาเป็นอย่างดี
5. มีบุคลิกที่น่านิยมชมชื่น
6. มีมนุษยสัมพันธ์
7. ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ
8. มีความขยันขันแข็ง
9. มีสมรรถภาพในการเล่นเกมส์ เล่นกีฬา
10. รู้เทคนิค วิธีการฝึกและการสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี

การสอนของครูพลศึกษา

การสอนพลศึกษาเป็นทั้งศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งในระยะแรกการสอนจะมุ่งทำเพื่อการทดลองใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่การสอนระยะหลังจะเป็นการนำเอาความรู้มาประยุกต์ใช้กับการสอนเพื่อให้สัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์ ดังนั้น ครูพลศึกษาแต่ละคนจะต้องมีการวางแผนการ

เรียนการสอน นั่นคือตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดหมายของการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลตามจุดหมายที่ตั้งใจ การสอนที่ดีจะเป็น กระบวนการสร้างผลผลิตของทักษะการเคลื่อนไหวที่ก้าวหน้า การสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่าง กว้างขวางกับนักเรียนและการสอนที่ดีของครูจะช่วยให้ นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาด้วย

จะเห็นได้ว่ากระบวนการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัด การศึกษาของประเทศด้วย เพราะการสอน (Teaching) คือ วิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความ เข้าใจ สามารถแก้ปัญหาได้ มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน บางครั้งการสอนเป็นการแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นระหว่างผู้สอนกับนักเรียนดังกล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้ผู้เรียนหรือการสอนคือ การพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามขึ้น เป็นกำลังของ สังคมและของประเทศชาติต่อไป (อัจฉรา ประไพตระกูล. 2521 : 91)

ดังนั้น การสอนจึงเป็นลักษณะเฉพาะของครูแต่ละคนที่ต้องใช้ทั้งความรู้ เทคนิคทางการ ศึกษา อุปกรณ์ เทคโนโลยีและสถานที่ นอกจากนี้ ครูต้องมีสติสัมปชัญญะ มีความคิดรวบยอด ทางบวก มีบุคลิกภาพที่เป็นมิตร จะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เกิดความไว้วางใจ เกิดความอบอุ่น มีความเป็นอิสระและเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา กิจกรรมในกระบวนการสอนของครูพลศึกษา จึงควรมีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การช่วยกันแก้ปัญหาให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักความเอาใจใส่ การให้งาน ให้การบ้าน ฯลฯ

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย

1. การตั้งจุดหมาย
2. การกำหนดเนื้อหา
3. การกำหนดวิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอน
4. การประเมินผล

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 188) ได้ให้ความหมายวิธีการสอนไว้ว่า วิธีสอน หมายถึง การมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจ หลักการต่าง ๆ การชี้แนะ การให้คำปรึกษาและการสืบสวน วิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้ และประสบ การณ์กับตัวนักเรียนเข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการสอนมีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน การสอน เป็นกิจกรรม หลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ การช่วยเหลือ ให้กำลังใจ การให้ความรักและเอาใจใส่

สรุปได้ว่า ครูพลศึกษาต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพราะครูพลศึกษามีความใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง ซึ่ง นักเรียนจะเรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมตามจุดหมายของหลักสูตร หรือมีเจตคติอย่างไร ต่อวิชาพลศึกษา ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอน การตั้งจุดหมาย การกำหนดเนื้อหาวิธีสอน การวัดผลและประเมินผลของครูพลศึกษาที่ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน จะ

ให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามแนวทางที่วางไว้ในหลักสูตร เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งจะเขียนแผนภูมิกระบวนการเรียนการสอนได้

หลักสูตรวิชาพลศึกษา วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 136) กล่าวว่า นักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายความหมาย เช่น

หลักสูตร คือ กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เป็นทั้งกิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมเสริมที่จัดให้กับนักเรียน

หลักสูตร เป็นโครงการหรือแนวทางให้การศึกษาให้วิชาความรู้การปลูกฝังเจตคติ ค่านิยม จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 102) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. เพื่อการพัฒนาร่างกาย
2. เพื่อการพัฒนาการทำงานประสานกันระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อ
3. เพื่อการพัฒนาทางสังคม
4. เพื่อการพัฒนาด้านจิตใจ
5. เพื่อการพัฒนาด้านอารมณ์

นอกจากนี้จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษายังสอดคล้องกับ ฟอง เกิดแก้ว (2515 : 32) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อฝึกให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์หรือเกิดความสุขสนุกสนานร่าเริง เป็นการสนองสัญชาตญาณอย่างหนึ่ง เพราะสิ่งมีชีวิตไม่ว่าคนหรือสัตว์จะต้องมีการเจริญเติบโต สิ่งมีชีวิตต้องมีการเคลื่อนไหวและออกกำลังกายตามวัยของแต่ละบุคคล ร่างกายจึงจะเจริญและแข็งแรง เป็นการพัฒนาด้านสมองและด้านจิตใจไปพร้อมๆ กัน

ขอบข่ายการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

1. จัดโครงการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน (Class Instruction Program) มีจุดมุ่งหมายให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางกีฬาอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการกีฬา
2. การจัดการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียน (Intramural Sports Program) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขัน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา มีความรับผิดชอบในตนเองและผู้อื่น
3. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Inter Scholastic Athletic Program) เป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถเหนือกว่าเด็กคนอื่น เข้าแข่งขันระหว่างโรงเรียนโดยไม่มีการวัด
4. การจัดโปรแกรมสำหรับเด็กไม่สมประกอบ (Adapted Program) เพื่อแก้ไขส่วนบกพร่องทางร่างกายหรือ การจัดโปรแกรมพิเศษให้ฝึกฝนตนเองนอกเวลาเรียนเพื่อปรับปรุงสุขภาพของตนเอง โดยมีครูพลศึกษาควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด
5. การจัดโปรแกรมนันทนาการ (Recreational Program) เป็นการจัดนันทนาการในโรงเรียน การจัดกิจกรรมระหว่างปิดภาคเรียนหรือจัดกิจกรรมในวันหยุด เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียด วิชาพลศึกษาควรจะต้องสอนหลักแห่งความเป็นประชาธิปไตยซึ่งมุ่งสร้าง

คุณค่าให้แก่คนมากกว่าสิ่งอื่นใด วิชาพลศึกษาจะต้องให้โอกาสแก่ทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะเป็นบุคคลพิการทางกายหรือทางสมองก็ตาม และถือว่ากิจกรรมทุกอย่างที่ได้สอนในวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งของการศึกษาด้วย (พงษ์ศักดิ์ พลพะวงศ์. 2527 : 50-81) การเรียนวิชาพลศึกษามีได้มุ่งหวังเพียงเพื่อสร้างและพัฒนากล้ามเนื้อหรืออวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์เท่านั้น แต่หากยังเป็นการช่วยสร้างเจตคติ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจ ช่วยสร้างคุณธรรมและคุณค่าทางสังคมอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่าการเรียนพลศึกษาเป็นการบริหารตัวบุคคลโดยการใช้กิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อ และไม่มีกิจกรรมอื่นใดจะสร้างความมีน้ำใจได้ดีกว่ากิจกรรมทางพลศึกษา

วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา

(Supplies, Equipment and Facilities in Physical Education Teaching)

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ประกอบกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 292-293) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. วัสดุอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่าง ๆ

อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่าย

บุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุและอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬาและนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้จึงจะทำให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัด

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

สถานที่ในการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม สถานที่กลางแจ้ง สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

การวัดผลและการประเมินผล

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 149-157) ได้อธิบายว่า การวัดผลเป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นปริมาณที่สามารถมองเห็นได้ แต่เกี่ยวกับพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความเข้าใจ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนเป็นปริมาณที่มองเห็นได้ยาก จนกว่านักเรียนจะแสดง

ออกมาให้เห็นหรืออาจถามคำถามเพื่อให้นักเรียนตอบคำถามหรือปฏิบัติให้ดูจึงจะวัดผลได้ สำหรับการประเมินผลนั้นเป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่แล้ว ประโยชน์ของการวัดผล

1. ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ
4. สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยหรือทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบทุกด้าน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีการนั้น เพื่อช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้น ๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียน ทำให้ทราบผลการเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นและสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2536 : 416)

ประโยชน์ของการให้คะแนน

1. คะแนนจะช่วยชี้บ่งบอกให้เห็นความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียน
2. คะแนนจะช่วยบอกให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานนักเรียนในการเรียนวิชานั้น ๆ
3. คะแนนอาจช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากยิ่งขึ้น ถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนอย่างหนึ่ง
4. คะแนนจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียนและแบ่งกลุ่มการเรียนของนักเรียนให้ถูกต้องตามระดับความสามารถยิ่งขึ้น (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2513 : 157)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดการศึกษาตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นั้น เห็นได้ว่ามุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้ให้จำมาเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำไปสร้างสรรค์ความรู้ของตน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว นอกจากจะมุ่งปลูกฝังทางด้านปัญญา พัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดให้สร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์โดยปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสถานศึกษาต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์และหาแนวทางแก้ปัญหาความขัดแย้ง ทั้งความคิดและการกระทำของตัวบุคคล องค์กรและสังคม โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับศาสนา และวัฒนธรรมเป็นกรณีพิเศษด้วย และไม่ว่าจะเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้หรือยุทธศาสตร์การสอนใด การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและสังคม แม้ว่าผู้เรียนจะมีความแตกต่างกันก็ตาม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านสังคมเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นจึงควรนำรูปแบบและวิธีการสอนที่หลากหลายเข้ามาใช้ โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและการเรียนรู้แบบบูรณาการ การใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้คู่คุณธรรม ทั้งนี้ต้องพยายามนำกระบวนการจัดการกระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการวิทยาศาสตร์และกระบวนการคิดไป สอดแทรกการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกันโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการบูรณาการซึ่งจัดได้หลายลักษณะมาใช้ อาทิ

การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว เป็นการบูรณาการที่เกิดขึ้นจากผู้สอนจัดการเรียนรู้ โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนดขึ้นมา เช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม น้ำ เป็นต้น ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงสาระและกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระต่าง ๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้ความจริงจากหัวข้อเรื่องที่กำหนด

การบูรณาการแบบคู่ขนาน เป็นการบูรณาการที่เกิดขึ้นจากผู้สอนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันจัดการเรียนการสอนโดยยึดหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบ คู่ขนาน เช่น ผู้สอนคนหนึ่งสอนวิทยาศาสตร์เรื่องเงา ผู้สอนอีกคนหนึ่งอาจสอนคณิตศาสตร์เรื่อง การวัดระยะทางโดยการวัดเงา คิดคำนวณในเรื่องเงาในช่วงเวลาต่าง ๆ หรืออีกคนหนึ่งอาจให้ ผู้เรียนรู้ศิลปะเรื่องเทคนิคการวาดรูปที่มีเงา

การบูรณาการแบบสหวิทยาการ เป็นการบูรณาการในลักษณะนี้นำเนื้อหาจากหลายกลุ่ม สารมาเชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ ซึ่งโดยทั่วไปผู้สอนมักจัดการเรียนการสอนแยกตามรายวิชา หรือกลุ่มวิชาแต่ในบางเรื่องผู้สอนจัดการเรียนการสอนร่วมกันในเรื่องเดียวกันได้ เช่น เรื่องวัน สิ่งแวดล้อมของชาติผู้สอนภาษาไทยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้ภาษารู้คำศัพท์เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม ผู้สอนวิทยาศาสตร์จัดกิจกรรมศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและผู้สอนสุขศึกษา จัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ เป็นต้น

การบูรณาการแบบโครงการ เกิดขึ้นจากผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียน และผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้นและใช้เวลาในการเรียนต่อเนื่องกันได้หลายชั่วโมง ด้วยการ นำเอาจำนวนชั่วโมงของวิชาต่าง ๆ ที่ผู้สอนเคยสอนแยกกันนั้นมารวมเป็นเรื่องเดียวกัน มีเป้าหมาย เดียวกันในลักษณะของการสอนเป็นทีมเรียนเป็นทีม ในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะบางเรื่องเป็นพิเศษ ผู้สอนสามารถแยกกันสอนได้ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายต่าง ๆ อาทิ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ ภาษา ดนตรี ศิลปะ เป็นต้น

ในการเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นอกจากจะต้องคำนึงถึงด้านความเหมาะสมสอดคล้อง กับเนื้อหาสาระและตัวผู้เรียนแล้ว สิ่งที่ผู้สอนจะลืมไม่ได้ก็คือ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการ เรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมได้อย่างสมดุล อาทิ

แหล่งการเรียนรู้มีอยู่ทั่วไป ที่สำคัญคือ ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สถานที่ต่าง ๆ สิ่งแวดล้อม บุคคล ทั้งเพื่อนเรียนและบุคคลในชุมชนล้วนแต่เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถจัด กิจกรรมให้ผู้เรียนได้สัมผัส สำรวจ สังเกต ชักถาม สัมภาษณ์ ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ ตรงและเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

บทบาทของผู้สอน เปลี่ยนแปลงจากการเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาวิชามาเป็นผู้กระตุ้น ผู้เรียน ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ เรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนในบางเรื่องที่เป็นความรู้ ใหม่ ๆ ส่วนบทบาทของผู้เรียนคือเป็นผู้ลงมือปฏิบัติจนได้ข้อค้นพบและข้อสรุปใด แต่ผู้สอนกลับมีความสำคัญมากขึ้น เพราะ บทบาทของผู้สอนจะมากขึ้น ผู้สอนต้องเป็นคนเก่ง มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาที่สอนจึงสามารถ แนะนำผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง มีการเตรียมการสอนอย่างดี รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล รู้จักผู้เรียน ในด้านความรู้ความสามารถ อุปนิสัยใจคอ สุขภาพร่างกาย การประพฤติปฏิบัติ ผู้สอนต้องเตรียม บทเรียน กิจกรรมและสถานการณ์ที่จะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ ผู้เรียน จะใช้ศึกษา เตรียมคำถามที่จะซักถาม เป็นต้น ผู้สอนจะต้องมีเมตตา ห่วงดีต่อผู้เรียนให้ความรัก ความอบอุ่นและรู้จักให้อภัยผู้เรียนเมื่อทำผิดพลาด แนะนำด้วยความหวังดี มีความเป็นมิตร มีความอดทนเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและเรียนด้วยความสุข

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน กระตุ้นให้กำลังใจ ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งเน้นวิธีการแสวงหาความรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ มีการถกเถียงแก้ปัญหา ทำงานร่วมกันกับเพื่อน รู้จักวางแผนการปฏิบัติงาน เลือกวิธีการ ปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินการปฏิบัติตามแผนงานและปริมาณงาน มีการประชุมปรึกษาหารือ ประมวลข้อเท็จจริงหรือข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์หาข้อสรุปเป็นความรู้ที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริง สำหรับแนวการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนแต่ละช่วงชั้นควรพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

1. ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 การจัดการเรียนรู้ต้องสนองตอบต่อความสนใจของผู้เรียนโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ ทั้งนี้ในแต่ละคาบเวลาเรียนนั้น ไม่ควรใช้เวลานานเกินความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้ให้ครบทุกกลุ่มในลักษณะบูรณาการที่มีภาษาไทยและคณิตศาสตร์เป็นหลัก เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีความสนุกสนานได้ปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ ทักษะพื้นฐานการติดต่อสื่อสารในการคิดคำนวณ การวิเคราะห์ การพัฒนาลักษณะนิสัยและสุนทรียภาพ

2. ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 การจัดการเรียนรู้มีลักษณะคล้ายกับช่วงชั้นที่ 1 แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ มุ่งเน้นทักษะการทำงาน เป็นกลุ่ม การสอนแบบบูรณาการโครงการ การใช้หัวเรื่องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด การค้นคว้าแสวงหาความรู้ สร้างความรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์ผลงานแล้วนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น

3. ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีหลักการทฤษฎียากซับซ้อนอาจจัดแยกเฉพาะเรื่อง และควรเน้นการจัดการเรียนรู้แบบโครงการให้มากขึ้น เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความเข้าใจและรู้จักตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพสถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม

4. ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 การจัดการเรียนรู้เน้นเข้าสู่เฉพาะทางมากขึ้น มุ่งเน้นความสามารถ ความคิดระดับสูง ความถนัดและความต้องการของผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โฮจาทิ (Hojjati, 1980 : 982-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลังจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งมีผลกระทบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในเวลาว่าง โดยทำการวัดทัศนคติของนักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 และใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีเรื่องสรีระวิทยาและคุณค่าของพลศึกษาทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบวัดทัศนคติของแวร์ (Wear Physical Education Attitude Inventory) มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ซึ่งใช้วัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวิชาพลศึกษาได้

2. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
3. มีความแตกต่างของทัศนคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมแต่ละอย่างมีโอกาสรสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่เท่ากัน
4. นักเรียนในเกรด 12 มีทัศนคติที่ดีกว่านักเรียนเกรด 10
5. นักเรียนผิวขาวมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำและผิวน้ำตาล
6. นักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
7. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะคุณค่าทางร่างกาย

เรย์ (Ray. 1981 : 2561-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือกและกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกใช้นักศึกษาชายและหญิง จำนวน 424 คน ได้ทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ส่วนในการทดสอบครั้งที่สองใช้นักศึกษาทั้งชายและหญิงจำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ เนียร์ (Kneer) มาทดสอบผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติที่ดีและไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ไวท์ และ แซลลี (White and Sally. 1996 : 4-18) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของเพศที่มีผลกระทบต่อทางการกีฬาและแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ซึ่งใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาในการทดสอบ และอธิบายถึงความแตกต่างของเจตคติสู่ความสำเร็จในการเล่นกีฬา โดยประเมินจากเยาวชนชาย หญิง 237 คน จากโรงเรียนมัธยม วิทยาลัยและเยาวชนที่เล่นกีฬาเพื่อสันตนาการ โดยให้เยาวชนตอบแบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) ผลการศึกษาพบว่าเยาวชนที่มีความสามารถสูงในการแข่งขัน คือ กลุ่มวิทยาลัย มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และพบว่า เพศชายมีเจตคติเกี่ยวข้องกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศมีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งปรากฏจากคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานมีความมั่นคงต่อเจตคติซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จและเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

ไวท์ และ แซลลี (White and Sally. 1996 : 58-72) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติสู่ความสำเร็จ ความเชื่อเกี่ยวกับสาเหตุของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและความวิตกกังวลอันเป็นลักษณะนิสัยของนักกีฬาโรงเรียนมัธยม วิทยาลัยและกลุ่มที่เล่นกีฬาเพื่อสันตนาการ ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะบุคคลถึงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ สู่ความสำเร็จจุดประสงค์เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและระดับความวิตกกังวลอันเป็นลักษณะนิสัยก่อนและระหว่างการแข่งขันกีฬา เล่นกีฬาสันตนาการ จากกลุ่มตัวอย่างเป็นหญิง 113 คน และชาย 138 คน (อายุ 14-21 ปี) จากโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัยและกลุ่มที่เล่นกีฬาเพื่อสันตนาการ โดยวัดเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเอง ความเชื่อเกี่ยวกับสาเหตุของการประสบผลสำเร็จและความวิตกกังวลอันเป็นลักษณะนิสัยสูง

งานวิจัยในประเทศ

สกล เจริญวงศ์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนที่ออกกำลังกายสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นประชาชนที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาพบว่า ประชาชนที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มอายุ 21-30 ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.0 กลุ่มอายุ 60 ปี ขึ้นไปมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.8 ประชาชนที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มนักเรียนและนักศึกษา มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.8 และกลุ่มอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.5 จากการจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.5 และผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.5

ไพบุลย์ ม่วงคำ (2534 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา โดยทำการศึกษากับนักศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2533 สาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 742 คน จากวิทยาลัยเทคนิค 8 แห่ง 8 จังหวัด ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี
2. คะแนนเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ย ดีมาก ดีปานกลาง และไม่ดี อย่างน้อย 1 ระดับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. คะแนนเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาพลศึกษา ปานกลาง แตกต่างไปจากระดับคะแนนเฉลี่ยดีมาก และดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พีระ มาลีหอม (2535 : 83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยทำการศึกษากับนิสิตชายและนิสิตหญิง ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตชายและหญิงมีเจตคติต่อวิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ในเรื่องเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ เจตคติที่มีต่อบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา เจตคติที่มีต่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา

2. นิสิตชายและหญิง มีเจตคติต่อวิชากิจกรรมพลศึกษาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ เช่น ด้านเจตคติทั่วไปที่มีต่อวิชาพลศึกษา เนื้อหาวิชาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน การวัดผล ประเมินผลนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาญ ไพบุลย์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมพลศึกษา พบว่า การดำเนินการในด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันสามารถพัฒนาให้เป็นผู้มีนิสัยรักและเห็นความสำคัญในการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ความคิดเห็นในด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเภทกีฬา การเล่นกีฬา ความคิดเห็นในด้านการจัดและดำเนินการแข่งขันซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเภทกีฬาที่จัดการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ความคิดเห็นในด้านการดำเนินงานและบริหารโครงการ เห็นด้วยในการกำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาแต่ละประเภท และเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันให้ความสำคัญในการจัดการแข่งขันพอสมควรในด้านการประชาสัมพันธ์ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนเกี่ยวกับประเภทกีฬา อายุ เพศและสถานที่ในการดำเนินการรับสมัคร และควรมีการประชาสัมพันธ์ก่อนการแข่งขัน ในด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการแข่งขันตรงตามมาตรฐาน แต่อุปกรณ์กีฬาที่ใช้แข่งขันมีจำนวนจำกัด ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรมีการจัดทำสถิติการแข่งขันทุกครั้ง เพื่อเก็บไว้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

วิรัตน์ จันทรประเสริฐ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติและพฤติกรรม การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการออกกำลังกาย ตามเพศ อายุ ประเภทของครูและระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษาและครูสามัญที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 513 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 206 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 เป็นหญิง 307 คน คิดเป็นร้อยละ 59.98 มีอายุต่ำกว่า 40 ปี 265 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 อายุ 41 ปีขึ้นไป 248 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 เป็นครูสามัญ 372 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 เป็นครูพลศึกษา 141 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 110 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีลง 403 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6

2. เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามเพศ อายุ ประเภทของครู และระดับการศึกษา ในความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการออกกำลังกาย พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามเพศ อายุ ประเภทของครู ในด้านพฤติกรรมการออกกำลังกาย

3. ประชากรที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายแตกต่างกัน และกลุ่มที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายแตกต่างกันด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในการศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษากับประชากรเป็นผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 จำนวน 27 โรงเรียนแบ่งเป็นผู้บริหาร 70 คน และครูผู้สอนสาระพลศึกษา 80 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

1. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร
2. ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์
4. ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา

แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมารวบรวม เรียบเรียง เพื่อกำหนดโครงสร้างเครื่องมือและสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของ ผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547
3. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบพิจารณา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบแก้ไขจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ภาคผนวก ข) ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูผู้สอนสาระพลศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .91
7. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยมีดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 27 โรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเดินทางไปยังโรงเรียนต่างๆ ที่ทำการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ดำเนินการตรวจแบบสอบถามความสมบูรณ์ ถูกต้องของแบบสอบถามและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาระพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติต่าง ๆ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ
5	แทน	เห็นด้วยมากที่สุด
4	แทน	เห็นด้วยมาก
3	แทน	เห็นด้วยปานกลาง
2	แทน	เห็นด้วยน้อย
1	แทน	เห็นด้วยน้อยมาก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 70 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 70 ฉบับ และครู จำนวน 80 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 80 ฉบับ รวมแบบสอบถาม 150 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาค่าความถี่และร้อยละสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารและครู
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

ตาราง 1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	f	%
ผู้บริหาร	70	46.67
ครู	80	53.33
รวม	150	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้บริหาร 70 คน คิดเป็น
ร้อยละ 46.67 เป็นครู 80 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตอนที่ 2 หาค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาระพลศึกษา
ของผู้บริหารและครูผู้สอนสาระพลศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตาราง 2 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา (n = 70)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	f %	f %	f %	f %	f %
1. มีการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาหลักสูตร	16 22.86	54 77.14	0 0.00	0 0.00	0 0.00
2. มีเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	2 2.86	48 68.57	20 28.57	0 0.00	0 0.00
3. พลศึกษาส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมและมีระเบียบวินัย	5 7.14	59 84.29	6 8.57	0 0.00	0 0.00
4. การเลือกกิจกรรมพลศึกษาที่มีความหลากหลายและสอดคล้องเหมาะสมต่อนักเรียน	4 5.71	54 77.14	12 17.14	0 0.00	0 0.00
5. เวลาในการเรียนการสอนพลศึกษามีความเหมาะสม	38 54.29	30 42.86	2 2.86	0 0.00	0 0.00
6. เนื้อหาหลักสูตรการสอนพลศึกษามีความเหมาะสม	4 5.71	63 90.00	3 4.29	0 0.00	0 0.00
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	1 1.43	55 78.57	14 20.00	0 0.00	0 0.00
8. พลศึกษาเสริมสร้างให้นักเรียนมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตดี	45 64.29	25 35.71	0 0.00	0 0.00	0 0.00
9. การเรียนการสอนสาระพลศึกษานบูรณาการกับวิชาอื่น	5 7.14	45 64.29	20 28.57	0 0.00	0 0.00
10. จัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้นักเรียน	3 4.29	31 44.29	35 50.00	1 1.43	0 0.00
รวม	123 17.57	464 66.29	112 16.00	1 0.14	0 0.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 66.29
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 5 เวลาในการเรียนการสอนพลศึกษามีความเหมาะสม และ
ข้อ 8 พลศึกษาเสริมสร้างให้นักเรียนมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตดี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ
เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.29 และ 64.29 ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 70)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	f %	f %	f %	f %	f %
1. ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการเรียน การสอนกิจกรรมสาระพลศึกษา	10 14.29	60 85.71	0 0.00	0 0.00	0 0.00
2. ครูสามารถถ่ายทอดกิจกรรมการเรียน การสอนสาระพลศึกษาให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	20 28.57	50 71.43	0 0.00	0 0.00	0 0.00
3. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียน	5 7.14	64 91.43	1 1.43	0 0.00	0 0.00
4. ครูใช้วาจาที่สุภาพเรียบร้อยในการสอน	2 2.86	49 70.00	19 27.14	0 0.00	0 0.00
5. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน	8 11.43	62 88.57	0 0.00	0 0.00	0 0.00
6. ครูสามารถสร้างบรรยากาศของการเรียน การสอนของพลศึกษาในห้องเรียนได้ดี	5 7.14	36 51.43	29 41.43	0 0.00	0 0.00
7. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	11 15.71	59 84.29	0 0.00	0 0.00	0 0.00
8. ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรม การเรียนการสอนสาระพลศึกษา	35 50.00	35 50.00	0 0.00	0 0.00	0 0.00
9. มีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อการสอน และงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบ	4 5.71	64 61.43	2 2.86	0 0.00	0 0.00
10. ครูผู้สอนตรงต่อเวลาในการเรียนการสอน สาระพลศึกษา	1 1.43	63 90.00	6 8.57	0 0.00	0 0.00
รวม	101 14.43	542 77.43	57 8.14	0 0.00	0 0.00

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 77.43 เมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่า ข้อ 8 พลศึกษาเสริมสร้างให้นักเรียนมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตดี มีความ
คิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 4 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ (n = 70)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	f	f	f	f	f
	%	%	%	%	%
1. สถานที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเรียน กิจกรรมพลศึกษา	9 12.86	60 85.71	1 1.43	0 0.00	0 0.00
2. สนามสำหรับใช้ในการเรียนกิจกรรม พลศึกษามีความเหมาะสมและอยู่ในสภาพที่ใช้ งานได้ดี	0 0.00	52 74.29	18 25.71	0 0.00	0 0.00
3. สถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬา จัดเก็บเป็น หมวดหมู่ง่ายแก่การตรวจสอบและหยิบใช้ เบิกจ่าย	0 0.00	37 52.86	32 45.71	1 1.43	0 0.00
4. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนและ ฝึกซ้อมสาระพลศึกษา เพียงพอกับจำนวน นักเรียน	0 0.00	17 24.29	51 72.86	1 1.43	1 1.43
5. คุณภาพอุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานและอยู่ใน สภาพที่ใช้งานได้ดี	0 0.00	63 90.00	6 8.57	0 0.00	1 1.43
6. มีความสะดวกในการเบิกอุปกรณ์กีฬาทั้งใน เวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	1 1.43	34 48.57	33 47.14	1 1.43	1 1.43
7. มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการเรียน การสอนสาระพลศึกษา	1 1.43	10 14.29	56 80.00	2 2.86	1 1.43
8. สนามกีฬาภายในโรงเรียนเพียงพอในการ เล่นกีฬาของนักเรียน	0 0.00	63 90.00	7 10.00	0 0.00	0 0.00
9. ความปลอดภัยจากการใช้สนามวัสดุอุปกรณ์ ในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา	0 0.00	68 97.14	2 2.86	0 0.00	0 0.00
10. มีอุปกรณ์ทางโสตทัศนูปกรณ์ ช่วยใน การเรียนการสอนสาระพลศึกษา	1 1.43	2 2.86	51 72.86	16 22.86	0 0.00
รวม	12 1.71	406 58.00	257 36.71	21 3.00	4 0.57

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 58.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนและฝึกซ้อมสาระพลศึกษาเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ข้อ 7 มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา และข้อ 10 มีอุปกรณ์ทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 72.86 80.00 และ 72.86 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา (n = 70)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	f	f	f	f	f
	%	%	%	%	%
1. มีการวัดผลและประเมินผลตรงกับเนื้อหา การเรียนการสอนสาระพลศึกษา	7 10.00	60 85.71	3 4.29	0 0.00	0 0.00
2. มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	2 2.86	61 87.14	7 10.00	0 0.00	0 0.00
3. มีการวัดผลกิจกรรมการเรียนการสอนสาระ พลศึกษาภาคทฤษฎี	3 4.29	21 30.00	46 65.71	0 0.00	0 0.00
4. มีการวัดผลกิจกรรมการเรียนการสอนสาระ พลศึกษาภาคปฏิบัติ	47 67.14	23 32.86	0 0.00	0 0.00	0 0.00
5. มีการแจ้งกำหนดการสอบให้นักเรียนทราบ ล่วงหน้า	5 7.14	51 72.86	14 20.00	0 0.00	0 0.00
6. มีการแจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบทุก ครั้ง	5 7.14	57 81.43	8 11.43	0 0.00	0 0.00
7. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล กับนักเรียน	15 21.43	53 75.71	2 2.86	0 0.00	0 0.00
8. มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทุก หน่วยการเรียนรู้	3 4.29	23 32.86	44 62.86	0 0.00	0 0.00
9. มีการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน	18 25.71	50 71.43	2 2.86	0 0.00	0 0.00
10. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	19 27.14	44 62.86	7 10.00	0 0.00	0 0.00
รวม	124 17.71	443 63.29	133 19.00	0 0.00	0 0.00

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร
ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 63.29
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 มีการวัดผลกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษา
ภาคปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.14

ตาราง 6 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู
ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา (n = 80)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	f %	f %	f %	f %	f %
1. มีการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาหลักสูตร	19 23.75	57 71.25	4 5.00	0 0.00	0 0.00
2. มีเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	4 5.00	47 58.75	28 35.00	1 1.25	0 0.00
3. พลศึกษาส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมและมีระเบียบวินัย	24 30.00	52 65.00	4 5.00	0 0.00	0 0.00
4. การเลือกกิจกรรมพลศึกษาที่มีความหลากหลายและสอดคล้องเหมาะสมต่อนักเรียน	13 13.25	54 67.50	13 16.25	0 0.00	0 0.00
5. เวลาในการเรียนการสอนพลศึกษามีความเหมาะสม	7 8.75	51 63.75	21 26.25	0 0.00	1 1.25
6. เนื้อหาหลักสูตรการสอนพลศึกษามีความเหมาะสม	7 8.75	61 76.25	12 15.00	0 0.00	0 0.00
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง	6 7.50	43 53.75	27 33.75	3 3.75	1 1.25
8. พลศึกษาเสริมสร้างให้นักเรียนมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตดี	56 70.00	21 26.25	3 3.75	0 0.00	0 0.00
9. การเรียนการสอนสาระพลศึกษานบูรณาการกับวิชาอื่น	10 12.50	48 60.00	19 23.75	3 3.75	0 0.00
10. จัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้นักเรียน	7 8.75	29 36.25	37 46.25	4 5.00	3 3.75
รวม	153 19.13	463 57.88	168 21.00	11 1.38	5 0.63

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครูด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 57.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 8 พลศึกษาเสริมสร้างให้นักเรียนมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตดี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.00

ตาราง 7 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 80)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	f	f	f	f	f
	%	%	%	%	%
1. ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนกิจกรรมสาระพลศึกษา	27 33.75	51 63.75	1 1.25	0 0.00	1 1.25
2. ครูสามารถถ่ายทอดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษาให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	31 38.75	46 57.50	2 2.50	1 1.25	0 0.00
3. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	22 27.50	49 61.25	8 10.00	1 1.25	0 0.00
4. ครูใช้จากที่สุภาพเรียบร้อยในการสอน	13 16.25	49 61.25	18 22.50	0 0.00	0 0.00
5. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน	16 20.00	57 71.25	7 8.75	0 0.00	0 0.00
6. ครูสามารถสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนของพลศึกษาในห้องเรียนได้ดี	20 25.00	54 67.50	6 7.50	0 0.00	0 0.00
7. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	30 37.50	44 55.00	6 7.50	0 0.00	0 0.00
8. ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษา	51 63.75	25 31.25	0 0.00	0 0.00	0 0.00
9. มีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อการสอนและงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบ	21 26.25	51 63.75	7 8.75	1 1.25	0 0.00
10. ครูผู้สอนตรงต่อเวลาในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา	21 26.25	49 61.25	10 12.50	0 0.00	0 0.00
รวม	252 31.50	475 59.38	69 8.63	3 0.38	1 0.13

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครูด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 59.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 8 ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.75

ตาราง 8 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู
ด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด สถานที่และอุปกรณ์ (n = 80)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	f %	f %	f %	f %	f %
1. สถานที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเรียน กิจกรรมพลศึกษา	23 28.75	44 55.00	12 15.00	0 0.00	1 1.25
2. สนามสำหรับใช้ในการเรียนกิจกรรม พลศึกษามีความเหมาะสมและอยู่ในสภาพที่ใช้ งานได้ดี	9 11.25	48 60.00	21 26.25	2 2.50	0 0.00
3. สถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬา จัดเก็บเป็น หมวดหมู่ง่ายแก่การตรวจสอบและหยิบใช้ เบิกจ่าย	3 3.75	47 58.75	29 36.25	1 1.25	0 0.00
4. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนและ ฝึกซ้อมสาระพลศึกษา เพียงพอกับจำนวน นักเรียน	6 7.50	32 40.00	38 47.50	4 5.00	1 1.43
5. คุณภาพอุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานและอยู่ใน สภาพที่ใช้งานได้ดี	10 12.50	47 58.75	22 27.50	1 1.25	0 0.00
6. มีความสะดวกในการเบิกอุปกรณ์กีฬาทั้งใน เวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	7 8.75	44 55.00	29 36.25	0 0.00	0 0.00
7. มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการเรียน การสอนสาระพลศึกษา	1 1.25	28 35.00	49 61.25	2 2.50	0 0.00
8. สนามกีฬาภายในโรงเรียนเพียงพอใน การเล่นกีฬานักเรียน	13 16.25	37 46.25	30 37.50	0 0.00	0 0.00
9. ความปลอดภัยจากการใช้สนามวัสดุอุปกรณ์ ในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา	9 11.25	55 68.75	16 20.00	0 0.00	0 0.00
10. มีอุปกรณ์ทางโสตทัศนูปกรณ์ ช่วยใน การเรียนการสอนสาระพลศึกษา	3 3.75	27 33.75	39 48.75	10 12.50	1 1.25
รวม	84 10.50	409 51.13	285 35.63	20 2.50	2 0.25

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 51.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4 อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนและฝึกซ้อม สาระพลศึกษาเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ข้อ 7 มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการเรียน การสอนสาระพลศึกษา และข้อ 10 มีอุปกรณ์ทางโสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการเรียนการสอนสาระ พลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.50 61.25 และ 48.75 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู
ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา (n = 80)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
	f	f	f	f	f
	%	%	%	%	%
1. มีการวัดผลและประเมินผลตรงกับเนื้อหา การเรียนการสอนสาระพลศึกษา	21 26.25	55 68.75	4 5.00	0 0.00	0 0.00
2. มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน	20 25.00	55 68.75	5 6.25	0 0.00	0 0.00
3. มีการวัดผลกิจกรรมการเรียนการสอนสาระ พลศึกษาภาคทฤษฎี	10 12.50	49 61.25	19 23.75	2 2.50	0 0.00
4. มีการวัดผลกิจกรรมการเรียนการสอนสาระ พลศึกษาภาคปฏิบัติ	47 58.75	27 33.75	6 7.50	0 0.00	0 0.00
5. มีการแจ้งกำหนดการสอบให้นักเรียนทราบ ล่วงหน้า	20 25.00	48 60.00	11 13.75	1 1.25	0 0.00
6. มีการแจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบทุก ครั้ง	18 22.50	47 58.75	14 17.50	1 1.25	0 0.00
7. มีความยุติธรรมในการวัดผลและประเมินผล กับนักเรียน	21 26.25	50 62.50	8 10.00	1 1.25	0 0.00
8. มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทุก หน่วยการเรียนรู้	7 8.75	29 36.25	41 51.25	2 2.50	1 1.25
9. มีการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน	23 28.75	46 57.50	10 12.50	1 1.25	0 0.00
10. มีการการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	25 31.25	37 46.25	17 21.25	1 1.25	0 0.00
รวม	212 26.50	443 55.38	135 16.88	9 1.13	1 0.13

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครู
ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 55.38
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 มีการวัดผลกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษา
ภาคปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.75

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้านที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา

ผู้บริหาร

- 1.1 หลักสูตรควรเน้นให้นักเรียนได้ค้นหาความสามารถของตนเอง
- 1.2 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในแต่ละประเภทกีฬา

ครูผู้สอนพลศึกษา

- 1.1 ต้องการหลักสูตรที่ชัดเจน
- 1.2 ควรแยกวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสาระเพิ่มเติม
- 1.3 ควรจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับกลุ่มสาระวิชาอื่นๆ
- 1.4 ควรเพิ่มสาระให้มากขึ้น
- 1.5 ครูผู้สอนยังไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้มากนัก
- 1.6 ควรจัดเนื้อหาหลักสูตรให้เหมาะสมมากกว่านี้

ด้านที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อครูผู้สอนสาระพลศึกษา

ผู้บริหาร

- 2.1 ครูผู้สอนเป็นผู้หญิง ต้องใช้ครูสาระอื่นมาสอนแทน ทำให้ขาดประสิทธิภาพ
- 2.2 ครูผู้สอนควรเน้นการสอนที่ให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีกติกามารยาท และ

เสริมสร้างคุณลักษณะที่ดี

ครูผู้สอนพลศึกษา

- 2.1 ควรจัดอบรมให้ครูผู้สอนเข้าใจมากกว่านี้
- 2.2 ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้รับการพิจารณาผลงานทางวิชาการ
- 2.3 ครูผู้สอนพลศึกษาควรจบสาขาวิชาเอกพลศึกษาโดยตรง
- 2.4 ครูผู้สอนจะสอนวิชาที่ตนเองถนัดโดยไม่คำนึงถึงตัวนักเรียน
- 2.5 จำนวนคาบลดลงทำให้สอนไม่ครบตามแผนการสอน
- 2.6 เวลาสอนให้นักเรียนปฏิบัติควรอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติให้ชัดเจน
- 2.7 ครูผู้สอนขาดความเข้าใจในหลักสูตร

ด้านที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์

ผู้บริหาร

- 3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์
- 3.2 ควรจัดงบประมาณด้านอุปกรณ์กีฬาให้มาก

ครูผู้สอนพลศึกษา

- 3.1 ควรจัดห้องเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อย
- 3.2 ขาดงบประมาณในการซ่อมแซมอุปกรณ์
- 3.3 ควรจัดให้ทุกโรงเรียนมีห้องพลศึกษาสำหรับเรียนพลศึกษาในร่ม

ด้านที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการวัดผล และประเมินผลพลศึกษา

ผู้บริหาร

- 4.1 ควรสร้างเครื่องมือวัดผลที่เป็นลักษณะแบบวิทยาศาสตร์
- 4.2 ควรวัดผลตามสภาพความเป็นจริง
- 4.3 สถานศึกษาควรมีการวัดผลที่เหมือนกัน
- 4.4 ควรวัดผลในชั่วโมงเรียน ทุกชั่วโมง

ครูผู้สอนพลศึกษา

- 4.1 ครูผู้สอนยังขาดความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลพลศึกษา
- 4.2 ควรมีการวัดผลทุกภาคเรียน
- 4.3 ควรแยกวิชาพลศึกษากับสุขศึกษา วัดผลแยกกัน
- 4.4 ควรวัดผลตามสภาพที่เป็นจริง
- 4.5 การประเมินผลทางพลศึกษาควรใช้ผลการเรียน ผ่าน กับไม่ผ่าน เพราะ

นักเรียนมีความแตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นที่มีต่อการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 จำนวน 27 โรงเรียนแบ่งเป็น ผู้บริหาร 70 คน และครูผู้สอนสาระพลศึกษา 80 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนสาระพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา
2. ความคิดเห็นที่มีต่อครูผู้สอนสาระพลศึกษา
3. ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์
4. ความคิดเห็นที่มีต่อการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา

ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 150 ชุด ได้รับคืนมาและเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 150 ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหารและครูผู้สอนพลศึกษา มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อความความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายด้านแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 เป็นครูผู้สอนสาระพลศึกษา จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูผู้สอนสาระพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของผู้บริหาร ด้านเนื้อหาของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 66.29 77.43 58.00 และ 63.29 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 57.88 59.38 51.13 และ 55.38 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้านที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา

ผู้บริหาร

- 1.1 หลักสูตรควรเน้นให้นักเรียนได้ค้นหาความสามารถของตนเอง
- 1.2 ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในแต่ละประเภทกีฬา

ครูผู้สอนพลศึกษา

- 1.1 ต้องการหลักสูตรที่ชัดเจน
- 1.2 ควรแยกวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสาระเพิ่มเติม
- 1.3 ควรจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับกลุ่มสาระวิชาอื่นๆ
- 1.4 ควรเพิ่มสาระให้มากขึ้น
- 1.5 ครูผู้สอนยังไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้มากนัก
- 1.6 ควรจัดเนื้อหาหลักสูตรให้เหมาะสมมากกว่านี้

ด้านที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อครูผู้สอนสาระพลศึกษา

ผู้บริหาร

- 2.1 ครูผู้สอนเป็นผู้หญิงต้องใช้ครูสาระอื่นมาสอนแทน ทำให้ขาดประสิทธิภาพ
- 2.2 ครูผู้สอนควรเน้นการสอนที่ให้นักเรียนมีระเบียบวินัย มีกติกามารยาท

และเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดี

ครูผู้สอนพลศึกษา

- 2.1 ควรจัดอบรมให้ครูผู้สอนเข้าใจมากกว่านี้
- 2.2 ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้รับการพิจารณาผลงานทางวิชาการ
- 2.3 ครูผู้สอนพลศึกษาควรจบสาขาวิชาเอกพลศึกษาโดยตรง
- 2.4 ครูผู้สอนจะสอนวิชาที่ตนเองถนัดโดยไม่คำนึงถึงตัวนักเรียน
- 2.5 จำนวนคาบลดลงทำให้สอนไม่ครบตามแผนการสอน
- 2.6 เวลาสอนให้นักเรียนปฏิบัติควรอธิบายขั้นตอนการปฏิบัติให้ชัดเจน
- 2.7 ครูผู้สอนขาดความเข้าใจในหลักสูตร

ด้านที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์

ผู้บริหาร

- 3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์
- 3.2 ควรจัดงบประมาณด้านอุปกรณ์กีฬาให้มาก

ครูผู้สอนพลศึกษา

- 3.1 ควรจัดห้องเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อย
- 3.2 ขาดงบประมาณในการซ่อมแซมอุปกรณ์
- 3.3 ควรจัดให้ทุกโรงเรียนมีห้องพลศึกษาสำหรับเรียนพลศึกษาในร่ม

ด้านที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการวัดผล และประเมินผลพลศึกษา

ผู้บริหาร

- 4.1 ควรสร้างเครื่องมือวัดผลที่เป็นลักษณะแบบวิทยาศาสตร์
- 4.2 ควรวัดผลตามสภาพความเป็นจริง
- 4.3 สถานศึกษาควรมีการวัดผลที่เหมือนกัน
- 4.4 ควรวัดผลในชั่วโมงเรียน ทุกชั่วโมง

ครูผู้สอนพลศึกษา

- 4.1 ครูผู้สอนยังขาดความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลพลศึกษา
- 4.2 ควรมีการวัดผลทุกภาคเรียน
- 4.3 ควรแยกวิชาพลศึกษากับสุขศึกษา วัดผลแยกกัน
- 4.4 ควรวัดผลตามสภาพที่เป็นจริง
- 4.5 การประเมินผลทางพลศึกษาควรใช้ผลการเรียน ผ่าน กับไม่ผ่าน

เพราะนักเรียนมีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลประเมินผลสาระพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทุกด้าน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนสาระพลศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่อง การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบกับผู้บริหารเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนการสอน สาระพลศึกษา จึงให้การสนับสนุนด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมถึงให้ การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขัน กีฬานักเรียนจังหวัดสุโขทัย และการจัดการแข่งขันกีฬาด้านกายยาเสพติด ฯลฯ และครูผู้สอนสาระ พลศึกษา มีคุณวุฒิทางสาขาพลศึกษาโดยตรง มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์การสอน สาระพลศึกษา อีกทั้งครูผู้สอนสาระพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาชีพ มีความ รับผิดชอบในการสอน มีมนุษยสัมพันธ์ มีบุคลิกภาพดี จึงทำให้ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนสาระ พลศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันในระดับดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสุโขทัย และผู้บริหารที่เกี่ยวข้องควรนำ ผลการวิจัยไปใช้ในการอบรม สัมมนา ตลอดจนหาแนวทางพัฒนาการปฏิบัติงานของครูพลศึกษา
2. ผู้ที่เกี่ยวข้องและครูพลศึกษาควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษากับครูผู้สอนพลศึกษา
2. ควรศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนทุกระดับชั้น ในเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2523). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาญ ไพบูลย์. (2538). ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการแข่งขันระหว่างโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาของกรมพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. (2527). ประวัติ ปรัชญาหลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พีระ มาลีหอม. (2535). เจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ จัยสิน. (2513). ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูรย์ ม่วงคำ. (2534). ทศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2515 : 32). หลักการและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ผดุงวิทยาการพิมพ์
- ลาวัลย์ จักรานูวัฒน์. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐเขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2513). หลักและวิธีสอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา. พระนคร : อุดมผลการพิมพ์.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิรัตน์ จันทรประเสริฐ. (2541). พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2535). *หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2524*.
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- สกล เจริญวงศ์. (2532). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนที่ออกกำลังกาย
สม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร*. ปรินธิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สถิต นิยมญาติ. (2524). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุชา จันทรหอม. (2522). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เสน่ห์ ขาวโต. (2547 : 1). *แนวทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- อัจฉรา ประไพตระกูล. (2521). *เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา*.
กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Bucher, C. A. (1960). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis : The C.V.Mosby.
- Camille, B. and C. Rosalind. (1963). *Theory in Physical Education : A Guide of
Program Charge*. Philadelphia : Lea & Febiger.
- Good, C. V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw Hill.
- Hojjati, H.S. (1980, September). A Study of the Attitude Changes of High School Students
Toward Physical Education Activity Courses. *Dissertation Abstracts International*.
37(41) : 982 - A.
- Kolasa, Blair J. (1996). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York : John
Wiley & Sons.
- Ray, M. C. (1981, February). A Comparison of College Students Attitude Enrolled in
Required of Elective Physical Education Classes. *Dissertation Abstracts
International*. 39(41) : 2561 - A.
- White and Sally, A. (1996, December). The Relationship Between Goal Orientation, Beliefs
about the Causes of Sport Success, and Trait Anxiety Among High School,
Intercollegiate, and Recreational Sport Participants. *Sport Psychologist*.
10(1) : 58 - 72.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาระพลศึกษา ของผู้บริหาร และครู
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน
 - ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
2. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าเรื่อง
ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547
3. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ถือเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบกระเทือนแก่
สถานภาพของท่าน การนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอในภาพรวม เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า
เท่านั้น ฉะนั้นจึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง
ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้สละเวลา ตอบแบบสอบถามและให้
ข้อมูลในครั้งนี้

นายบุญชู กลับทุ่ง
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความจริง

1. ☐ ผู้บริหาร
2. ☐ ครูผู้สอน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครูในโรงเรียน
มัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547 มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ

1. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร
2. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และ อุปกรณ์
4. ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหาหลักสูตร					
1. มีเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอน					
3. พลศึกษาส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีระเบียบวินัย					
4. การเลือกกิจกรรมพลศึกษาที่มีความหลากหลายและสอดคล้องเหมาะสมต่อนักเรียน					
5. เวลาในการเรียนการสอนพลศึกษามีความเหมาะสม					
6. เนื้อหาหลักสูตรการสอนพลศึกษามีความเหมาะสม					
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง					
8. พลศึกษาเสริมสร้างให้นักเรียนมีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตดี					
9. การเรียนการสอนสาระพลศึกษาบูรณาการกับวิชาอื่น					
10. จัดสอนเสริมนอกเวลาเรียนให้กับนักเรียน					

2. ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการเรียนการสอนกิจกรรมสาระพลศึกษา					
2. ครูสามารถถ่ายทอดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษาให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย					
3. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน					
4. ครูใช้คำพูดที่สุภาพเรียบร้อยในการสอน					
5. มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน					
6. ครูสามารถสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนของพลศึกษา ในห้องเรียนได้ดี					
7. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
8. ครูผู้สอนแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรมและการเรียนการสอนสาระพลศึกษา					
9. มีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อการเรียนและงานอื่นๆ ที่รับผิดชอบ					
10. ครูผู้สอนตรงต่อเวลาในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา					

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา					
2. สนามสำหรับใช้ในการเรียนกิจกรรมพลศึกษามีความเหมาะสมได้มาตรฐานอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี					
3. สถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬา จัดเก็บเป็นหมวดหมู่ง่ายแก่การตรวจสอบและหยิบใช้ได้ง่าย					
4. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
5. คุณภาพอุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานและอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี					
6. มีความสะดวกในการเบิกอุปกรณ์กีฬาทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน					
7. มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา					
8. สนามกีฬากายในโรงเรียนเพียงพอในการเล่นกีฬาของนักเรียน					
9. ความปลอดภัยจากการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา					
10. มีอุปกรณ์ทางโสตทัศนูปกรณ์ ช่วยในการเรียนการสอนสาระพลศึกษา					

4. ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวัดผลและประเมินผลตรงกับเนื้อหาที่เรียนการสอนสาระพลศึกษา					
2. มีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน					
3. มีการวัดผลกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษาภาคทฤษฎี					
4. มีการวัดผลกิจกรรมการเรียนการสอนสาระพลศึกษาภาคปฏิบัติ					
5. มีการแจ้งกำหนดการสอบให้นักเรียนทราบล่วงหน้า					
6. มีการแจ้งผลการสอบให้นักเรียนทราบทุกครั้ง					
7. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา					
8. มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้					
9. มีการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน					
10. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน
สาระพลศึกษาของผู้บริหารและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา
สุโขทัย ปีการศึกษา 2547

1. ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตรพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

2. ด้านครูผู้สอนสาระพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการวัดผลและประเมินผลพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายเทเวศร์ พิริยะพจน์ท์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ นายผาณิต บิลมาศ
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ นายสมชาย ไกรสังข์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายบุญชู กลับทุ่ง
วันเดือนปีเกิด	11 กรกฎาคม 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	498/2 หมู่ 3 ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนลิไทพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย
พ.ศ. 2521	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) พลศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย
พ.ศ. 2528	การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ